

Международно Висше Бизнес Училище
International Business School

КУРСОВА РАБОТА

ПО ЦЕНОВА ПОЛИТИКА

НА ТЕМА:

**АНАЛИЗ НА ВЗАИМООТНОШЕНИЕТО МЕЖДУ
ПРЕДОСТАВЕНАТА СЧЕТОВОДНА ИНФОРМАЦИЯ И
ИЗПОЛЗВАНИТЕ МЕТОДИ ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ЦЕНИТЕ В
ПРЕДПРИЯТИЕ**

Изготвил:

Проверил:

2018

УВОД

Счетоводството се осъществява в рамките на обособените в организационно, административно и имуществено отношение отчетни единици, наречени предприятия. Според Закона за счетоводството предприятия са: търговците по смисъла на Търговския закон, юридическите лица, които не са търговци, бюджетните предприятия, неперсонифицираните дружества, чуждестранните лица, осъществяващи стопанска дейност на територията на страната чрез място на стопанска дейност и търговските представителства.

Чрез методите използвани от счетоводството, управленският екип на предприятието установява и използва данните за финансовото и имуществено състояние, с цел планиране използването на паричните средства, определяне на възможностите за модернизиране на дейността и не на последно място-необходимостта от привличане на чужд капитал. Благодарение на тази информация мениджърите извършват и превантивен контрол върху дейността и резултатите от нея.

1. Характеризиране на категорията „разходи“

Аверкович, Екатерина, посочва като основен признак за разграничаване на понятията „ разноски” и „разход”, които често се използват в практиката като синоними, фактора- време.¹ Разноските се използват повече, като оценъчно понятие за параметрите на получената продукция или оказани услуги и като цяло са неопределени във времето, тоест те не са съобразени с точният отчетен период. Разходите от своя страна са уточнени за определено време, което от своя страна позволява да бъдат съпоставяни с получените приходи в края на годината.

---

¹ Аверкович, Е., „Управленско счетоводство”, Свищов, 2007 г., стр. 25

Отделни конкретизации, относно същността и признаването на разходите се срещат и в Закона за счетоводството. Така например в чл. 4 се посочват принципите, които са и основни постановки за водене на счетоводството, а именно: текущо начисляване; действащо предприятие; предпазливост; съпоставимост между приходи и разходи и др. В същият Закон в чл. 13 се дефинира базата за оценяване на разходите при тяхното възникване- по историческа цена или друга цена, в съответствие с приложимите счетоводни стандарти.

Разходите по-скоро са израз на преобразуването на активи, а не на момента на тяхното реално плащане. За правилното интерпретиране, управление, отчитане и контролиране на разходите е необходимо те да бъдат класифицирани. Това може да стане по различни признаци, по-съществените, от които са:

1) от гледна точка на икономическата същност, характер и предназначение разходите могат да бъдат: за материали, за външни услуги, за амортизация, за възнаграждения, за осигуровки и други. Тази класификация има важно значение от гледна точка на организацията на отчитането на разходите. Според същия критерий някои автори ги класифицират на разходи за минал /овеществен/ труд /или още материални разходи/ и разходи за жив труд /трудови разходи/. Характер на разходи за овеществен труд имат вложените материали в производството, употребените горива и енергия, начислените амортизации и други. Разходите за жив труд се проявяват като разходи за работни заплати и осигуровки на персонала. Като цяло се счита, че групирането на разходите по икономически елементи, като се има предвид и примерния сметкоплан, е по - удачно от това като материални и трудови, защото по този начин се дава по - ясна представа за съдържанието им.

В случаите, когато групирането на разходите по икономически елементи не е достатъчно, за да се калкулира себестойността на продукцията,